

Føroysk luttøka frá byrjan

Oddagrein

UM ein mánað skulu oljufeløgin, sum hava fingið boriloyvi á landgrunninum, greiða okkara myndugleikum frá, hvussu tey ætla at fyriskipa sitt arbeiði og her m.a., hvussu tey vilja brúka føroyskar vørur og tænastur. Tað kann tí ikki sigast annað enn, at ráðstevnan, sum verður fyriskipað í Norðurlandahúsinum um tvær vikur, kemur í tøkum tíma. Evnið er nettup spurningurin, hvussu feløgin, sum hava fingið leitiloyvi, ætla at fyrihalda sær til føroysku luttøkuna í nýggju vinnuni. Hvat eru orð, hvat er veruleiki!

TAD er eingin, sum sigur, at hetta er nokur løtt uppgáva., hvørki hjá oljufeløgum, føroyskum vinnulívi ella hjá myndugleikum. Her er jú talan um nakað spildurnýtt og nakað, sum vit kanska ikki altíð eru so von við, nevniliga bráðdliga at skula kunna vera kappingarfør við ein longu væletableraðan tænaðuinað innan fráladvinnu í umheiminum.

TAD er greitt, at her er bæði talan um førleika og um vilja. Tað er komið at standa í lóggávuni, at tað, sum hevur við hesa nýggju vinnuna at gera, skal um føroyska bryggjuktan og um føroyskan flogvøll, og at útlendsku feløgin eisini eiga at brúka føroyskar vørur og tænastur - í tann mun hesar eru kappingarførar.

KOMANDI tíðin er rættiliga avgerandi fyri, hvussu fer at verða farið fram í framtíðini. Tað er nú, at skjótil verður settur á - at lunnar verða lagdir undir komandi tilgongdina. Áhugavert verður tí eisini at frætta, hvat oljuoperatørarnir hava hugsað sær í sambandi við føroyska luttøku í komandi arbeiðinum. Og eisini í hvønn mun vit sjálvi eru før fyri at veita eina munadygga, dygdargóða og kappingarføra tænaðu. Og her hava okkara myndugleikar sjálvandi ein týðandi leiklut sum bindilið og samskiftislið millum okkara egna og tað útlenska.

TAD er vert at geva øllum spurningum gætur, sum kunnu loysa upp fyri føroyskari luttøku í oljutilgongdini longu frá byrjan. Tað ljóðar, at operatørarnir longu hava gjørt sáttmálar við føroyskar fyrirkur um arbeiði. Í hesum sambandi kundi verið spurt, um hetta eru arbeiði, sum eru boðin út. Vit hava í hvussu er ikki sæð nakrar lýsingar í bløðunum, har nokur arbeiði eru boðin út. Er tað ikki nettupp politikkurin hjá okkara myndugleikum, at arbeiði í sambandi við komandi oljuvinnu skulu bjóðast út?

HÓAST tað er avmarkað, hvussu stóran part av arbeiðinum í sambandi við komandi leiting føroyskar fyrirkur kunnu átaka sær at gera, so eigur útlendski oljuiðnaðurin, sum nú kemur inn í føroyskan sjógv, at gera sær púra greitt, at tað er eitt krav úr Føroyum, at føroyskt vinnulív fær somu særmið og umstøður at medvirka í arbeiðinum sum útlendskar fyrirkur. Tí mugu vit eisini vóna, at operatørarnir gera sær og sínum undirentreprenørum hetta púra greitt. Vónandi seta somu operatørar ikki óneyðuga strong krav til luttøku í arbeiðinum, soleiðis at føroysku fyrirkurnar ikki kunnu vera við. Vit mugu bara vóna, at vinnulívið og myndugleikarnir fylgja so mikið væl við, at tey tryggja sær, at føroyska samfelagið ikki verður við skerdan lut í sjálvari uppbyggingini av hesi nýggju vinnu. Heri áliggur stór ábyrgd á ikki minst Oljumálastýrinum og fakfeløgum í landinum. Verður talan um eina týðandi framtíðar vinnu her á landi, so er tað so sjálvsagt, at fólkíð her býr skal verða vil at at byggja hana upp og ikki bara vera áskoðarar. Men tá krevur tað so sannlíliga eisini av okkum, at vit seta orku av til at menna okkara egnu førleikar.

Sosialurin

Viðmerkingar:

Niðan á fjallið

Røða hildin í løgtinginum undir viðgerðini av fíggarlógaruppskotinum fyri komandi ár

Tað eru øll tekin í sól og mána um, at samgongan gerst sperdari bæði á ein og annan hátt fyri hvønn dag sum fer. Tað byrjaði so einfalt tá samgongan bleiv skipað. Nú skuldi alt tað gamla rívast um og lúkast skuldi við harðari hond. Alt skuldi veltast av nýggjum við teytalesum nærlagni og eftir klokkuklárum manngongdum. Trir sum fingi maktina høvdu sæð ljósið og tað lovaða landið var í eygsjón og teir fóru beint niðan brekkuna. Litið lógdu teir í tann veruleika, at neyðugt er at verða umhugsin og verja eyguni í sterkum ljósi.

Teir starðu beint í ljósið og nú ganga teir allir og vála uppi undir tromini. Teir flestu eru blendadír, og høvudsmentirnir eru starblindir. Og tað er bert ein spurningur um tíð, áðrenn teir fyrstu ganga seg út av eggini. Nakrir fáir av teimum útvaldu vóru tó so umhugsin og høvdu so mikið av jarðfesti, at teir í allari stillheit vardu sær eyguni móti bjarta ljósinum og hesir sóu skótt at leiðin ikki var farbar og at fylgið dragnaði meir og meir.

Í fylginum í negra sóu teir eisini nógv av sínum egnum steðga á, hyggja seg um og tosa saman, um hvussu best varð at ganga, um alt fylgið skuldi koman niðan á í heilum líki. Teir hoyrdu eisini at onkur av teimum í negra varð farin at hugsa um, hvussu rúmsátt tað mundi vera ovast uppi. Um pláss var fyri teimum øllum, um nokur skjól vóru haruppi at verja seg afturundir, tá ódnimar fóru at blæsa øll tey verjuleysu og alt tað, ið leyst var út av tromini.

Nokur í neðra vóru so nasadjörv og hildu seg vita, at tað ovast uppi ikki var meira til av pláss, enn bert akkurat nokk til teir starblindu, teirra nærmastu og nakrir blendadír.

Hesi blivu tó beinanvegin yvirðoyvd við einfaldum poppi frá spindoktarum og øðrum, ið teir starblindu

høvdu sett á hvørja sýn og á hvørja rás, so at ongin skuldi hyggja burtur, men bara beint móti ljósinum.

Men fylgið byrjaði at treidkast og fleiri og fleiri hildu uppá, at rættast var at kanna fleiri fjøll og fleiri farleiðir, so vissa kundi fáast fyri, at nóg rúmsátt var í erva, og at tey neyðugu skjólini vóru gjørd, áðrenn farið varð niðan á.

Um fjallið var tað hægsta ella ikki, var ikki altavgerandi.

Tað mest avgerandi var um pláss var fyri øllum, og at øll høvdu møguleika at liva. Tað, sum tey høvdu sæð higartil bendið ikki á, at teir starblindu hugsadu um, hvussu fylgið hevði tað í neðra og um hvussu trivnaðurin var. Fleiri av teimum vóru illa gongd og høvdu ampa á sær, tí teir starblindu vildu hava tey at ganga skjótari niðan brekkuna. Tey høvdu vóna at teir ovast virdu tey so mikið, at tey fingi neyðug hjálptól, soleiðis at tey kundu ganga sjálv og harvið fáa eitt betri og virðiligari gongulag.

Men teir blendadu og blindu høvdu havt valdið nóg leingið til at tey illa gongdu kundu staðfesta, at onki skuldi nýstast til teirra persónliga suverenitet, alt skuldi nýstast til ta einu fáfongdu politisku ætlanina.

Fleiri í fylginum vóru komin so mikið til árs, at teirra førleiki var versnaður so mikið, at tey høvdu solidaritet frá fylginum og leiðarunum tess fyri neyðini.

Tey stóru fyri, um tey klár

aðu niðaná, og um nakað innivist var til teirra. Tey vildu helst ikki liggja nokrum einstakum til byrðu nú, aftaná eitt langt lív við stríði og strevi fyri egnum suvereniteti. Tey høvdu sannlíliga bítt sítt ríkiðomi við hini og láti sín part til felagsskapin. Takkalønin var, at tey, av teimum blendadu og blindu vóruð útnevnd til samfelagsins fíggingd nr. 1

Meðan fylgið so smátt dragnaði meir og meir og gjørdist meira og meira hugsunarsamt, so byrjaði fólk at detta oman undan tromini. Tann fyrsti bleiv skumpaður útav av sínum egnum, teimum sjálvrættvísu, tí nú mátti klokkuklári reingleikin í háseti. Ein, ið skumpaði var so avgjørdur, at hann boðaði frá, at tann næsti skuldi sama veg, um hann ikki helt kósina, úttan mun til hvussu stórir flúrarnir vóru á leiðini. Livst so spyrst.

Í leirinum hjá tí formliga leiðaranum stóð onki til. Í eini roynd at stíva leiðaran av móti teimum mest ágangandi undir tromini, kom ein av hansara, ið var hildin egnaður at halda formliga leiðaran vaknan, á vøllin, ið staðin fyri ein, ið hevði sovið sín søta blund undir liðini á formliga leiðaranum.

Men onki hjálpti. Teir við veruliga valdinum, sum eisini hava verið so snildir at seta síni egnum á øll strategisk stöð og hava skúgva øll onnur til vikis, teir hava givið orðrar til spindoktarar og niður ígjøgnum rekkjurnar, at nú skal spinnast sum ongantíð og síðan skal alt bjálvast við teflon.

Einfaldi poppurin ljómur

Neytalorturin fall til gøtumann

Leygardagin skipaði Fuglafjarðar Svímjifelag fyri neytalortakapping úti á Dal. Hetta er nýtt slag av kapping, har tarvur verður gírdur inn, og økið luta sundir í smærri øki, ið fólk kunnu keypa sær. Hæpni vinnarin er tann, ið »eigur« øki, har fyrsti neytalorturin fellur.

Kappingin hjá fuglfirðingum var í illveðrinum leygardagin, men koritni komu eini 200 fólk, og tiltakið eydnaðist væl, sigur Øssur Mohr, sum er nevndarlimur í svímjifelagnum.

– Inn komu 42.000 krónur,

sum m. a. verða brúktar til venjarar, sigur Øssur Mohr. Felagið hevur júst sett nýggjan venjara og tveir hjálparvenjarar.

Hæpni vinnarin av tarvinum var Tórleif Justinussen í Gøtu

Fuglafjarðar Svímjifelag hevur 25 ár á baki tann 11. november í ár.

Um vikuskiftið skipta fuglfirðingar annars fyri svímjstevnu, har m. a. luttakarar verða úr Klaksvík, úr Gøtu, av Toftum, úr Vági og av Tvøroyri.

el

Nr. 196 - 12. oktober 2000

tíðindablaðið **sosialurin**

3

Upplýsa og ráðgeva teimum ungu

Ráðið Fyri Ferðslutrygd hevur seinastu árin gjørt eitt stórt arbeiði millum ung, m.a. at fyrirbyggja rúsdrekkakoyring, og hetta metir Blái Krossur so høgt, at Ferðslutrygd skuldi hava blácrossviðurkenningina fyri ár 2000

STEFAN Í SKORINI

Týsdagin handaði Ásbjörn Jacobsen frá Bláa Krossi Føroya Peturi Jacob Sigvarsen, formanni í nevndini í Ráðnum Fyri Ferðslutrygd, blácrossviðurkenningina fyri ár 2000.

Ásbjörn Jacobsen segði í talu sínari, at tey í sínum arbeiði sóu eina vandamikla gongd, har misnýtaramir gerast alt yngri. Hesum kunnu Blái Krossur og Ferðslutrygd arbeiða saman fyri at forða. Ferðslutrygd ger sítt til at upplýsa og ráðgeva tey ungu um vandanar við rúsdrekkakoyring.

Ásbjörn segði eisini, at hann hevði verið til undirvísing hjá Jón Kragesteen, sum er dagligur leiðari á Ferðslutrygd, og at hon fangaði sera væl tey ungu, sum lýddu á.

Petur Jacob Sigvardsen tók ímóti viðurkenningini, og hann segði at hetta bæði

stímlar og fløvar, tí slíkt hendir ikki á hvørjum degi. Teirra aðalmál er at bøta um ferðslutrygdina, og hetta arbeiðið byrjar í barnagørðum og heldur fram í skúllum.

Hann segði eisini um arbeiðið hjá Bláa Krossi, at tað ber ikki so væl til hjá teimum at vísa á nakað úrslit við hagtølum, men at tey trúgva uppá, at tað eisini ber ávøkt.

Jón Kragesteen metti, at tað, sum hevði gjørt undirvísingina enn betur, var, at ein ungur maður, ið hevði verið úti fyri eini ferðsluvanlukku, var við í undirvísingini. Hetta fangaði áhugan hjá teimum ungu.

Petur Jacob Sigvardsen segði at enda, at Ferðslutrygd legði dent á at hava eitt gott samstarv við onnur á økinum, og at Blái Krossur eisini ger eitt stórt arbeiði innan ferðslutrygd.

Peter Jacob Sigvardsen, formaður í nevndini hjá Ferðslutrygd, og Jón Kragesteen, dagligur leiðari, kundu týsdagin fegnast um viðurkenningina frá Bláa Krossi Føroya Mynd: Stefan í Skorini

Keyp myndir

Nú er møguleiki at keypa myndir sum standa í Sosialinum

Kostnaður pr. stk. fyri litmynd:
10x15 cm. kr. 80,- 18x24 cm. kr. 150,-
13x18 cm. kr. 100,- 20x30 cm. kr. 200,-
15x21 cm. kr. 130,- 30x45 cm. kr. 350,-

Fyll henda lepan út. Klipp myndina út og send hana saman við lepanum til Sosialin.

Tíðindablaðið
Sosialurin
Box 76
110 Tórshavn

Blað nr.: _____

Síða: _____

Stødd: _____

Mongd: _____

Navn: _____

Bústaður: _____

Telefon: _____

ej